

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2010 r. — Productos Derivados del Acero przeciwko Komisji**(Sprawa T-388/10)**

(2010/C 301/73)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Productos Derivados del Acero, SA (Catarroja, Hiszpania) (przedstawiciele: M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor i F. Palau Ramirez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na upływ pięcioletniego okresu przedawnienia dla nakładania kar, który został przewidziany w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku nieuwzględnienia powyższego żądania, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w niej, iż Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) uczestniczyła w określonych w tej decyzji porozumieniach ograniczających konkurencję, a także stwierdzenie, że spółka ta nie uczestniczyła w zarzucanych jej zachowaniach o charakterze zмовy;
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku nieuwzględnienia również powyższego żądania, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja obniżyła w niej kwotę nałożonej na Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) grzywny jedynie o 25 %, a także stwierdzenie, że spółka ta jest zwolniona z grzywny w zastosowaniu wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r., a to ze względu na jej dowiedzioną niewyplacalność;
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku nieuwzględnienia również powyższego żądania, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja obniżyła w niej kwotę nałożonej na Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) grzywny jedynie o 25 %, i obniżenie kwoty tej grzywny o 75 %;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona przeciwko tej samej decyzji, która została zaskarżona w sprawie T-385/10 ArcelorMittal Wire France i in. przeciwko Komisji.

Skargę swą skarżąca opiera na następujących zarzutach:

- 1) Zarzut wstępny: przedawnienie terminu nakładania kar. Skarżąca twierdzi w tym względzie, że termin przedawnienia nakładania kar w przypadku zмовy upływa pięć lat od ostatniego działania o charakterze dochodzeniowym, a także, że od dnia 19 września 2008 r., czyli daty końca

kartelu, oraz od dnia 30 września 2008 r., kiedy wysłano pismo w sprawie przedstawienia zarzutów, bieg terminu przedawnienia nie został przerwany.

- 2) Niewłaściwe zastosowanie art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG oraz dotyczącego tych przepisów orzecznictwa sądów wspólnotowych ze względu na to, że:
 - skarżąca nie wyraziła wyraźnie swej woli uczestnictwa w porozumieniach i uzgodnionych praktykach, a wniosek o istnieniu po jej stronie tej woli nie może zostać wyciągnięty w sposób dorozumiany z innych okoliczności;
 - skarżąca w sposób oczywisty i publiczny zdystansowała się od porozumień stanowiących zмовę w zakresie, w jakim jej uczestnictwo w spotkaniach pozostało bez wpływu na jej zachowania handlowe; w tym względzie brak realizacji tajnych porozumień stanowi zdaniem skarżącej dowód na to, że jej uczestnictwo w spotkaniach pozostało bez wpływu na jej zachowanie na rynku.
- 3) Niewłaściwe zastosowanie pkt 35 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. ze względu na niewłaściwe zastosowanie w drodze analogii oceny „poważnych i nieodwracalnych” szkód w kontekście środków tymczasowych.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2010 r. — SLM przeciwko Komisji**(Sprawa T-389/10)**

(2010/C 301/74)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Siderurgica Latina Martin Spa (SLM) (Ceprano, Włochy) (przedstawiciele: G. Belotti i F. Covone, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Tytułem żądania głównego:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. C(2010) 4387 wersja ostateczna w sprawie COMP/38.344 — Stal sprężająca;

tytułem żądania ewentualnego:

- obniżenie kwoty nałożonej na skarżącą grzywny.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona przeciwko tej samej decyzji, która została zaskarżona w sprawie T-385/10 ArcelorMittal Wire France i in. przeciwko Komisji.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi, co następuje:

W zakresie dotyczącym stwierdzenia nieważności decyzji: nadzwyczajna i nieuzasadniona długość postępowania administracyjnego, która w poważny sposób przeszkodziła w korzystaniu przez skarżącą z przysługującego jej prawa do obrony, w szczególności w odniesieniu do okoliczności faktycznych zaistniałych w latach 1997–1999, czyli 10 lat przed wysłaniem pisma w sprawie przedstawienia zarzutów z września 2008 r.

W zakresie dotyczącym zmniejszenia kwoty nałożonej na nią grzywny:

Brak uzasadnienia kwoty grzywny ze względu na to, że niezrozumiałym jest, na podstawie jakich obliczeń i jakiej wielkości obrotów Komisja ukarała skarżącą.

Naruszenie pułapu 10 % wielkości obrotów.

Brak uzasadnienia zastosowanych zwiększeń kwoty grzywny.

Błędne zastosowanie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r., a także wytycznych z 1998 r., obowiązujących nie tylko w okresie, kiedy zaistniały przypisywane skarżącej okoliczności, lecz także przez pierwsze cztery lata postępowania.

Błędna ocena czasu trwania udziału skarżącej w kartelu ze względu na to, że nie została ona oparta na mających obiektywny charakter stwierdzeniach.

Nieuwzględnienie okoliczności łagodzących, w niniejszym przypadku — wykazanej drugoplanowej roli odgrywanej przez skarżącą w stwierdzonych czynach, jej ograniczonego udziału w rynku i braku skuteczności kartelu.

Doszło również do przedawnienia, ponieważ w ciągu pięciu lat od przeprowadzenia niezapowiedzianej kontroli nie zastosowano żadnego środka mogącego przerwać bieg tego przedawnienia.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie F-97/08 Füller-
Tomlinson przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 10
września 2010 r. przez Paulette Füller-Tomlinson**

(Sprawa T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Paulette Füller-Tomlinson (Bruksela, Belgia)
(przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie F-97/08;
- w konsekwencji, uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji i w efekcie,
 - stwierdzenie nieważności decyzji kierownika wydziału ds. emerytur i zabezpieczenia społecznego z dnia 9 kwietnia 2008 r. określającej w swoim art. 3 stopień trwałej częściowej niezdolności do pracy w następstwie choroby o podłożu zawodowym na 20 %;
 - w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie, podjętej w dniu 26 sierpnia 2008 r. a doręczonej w dniu 28 sierpnia 2008 r.;
 - tytułem żądania ewentualnego, zasądzenie od pozwanego zapłaty kwoty 12 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy;
 - obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.
- obciążenie drugiej strony postępowania całością kosztów postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszego odwołania wnosząca je domaga się uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 1 lipca 2010 r. wydanego w sprawie F-97/08 Füller-Tomlinson przeciwko Parlamentowi, w którym skarga wnoszącej odwołanie mająca na celu między innymi stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego określającej stopień trwałej niezdolności do pracy w następstwie choroby o podłożu zawodowym na 20 % w oparciu o europejską skalę oceny uszczerbku na zdrowiu fizycznym i psychicznym dla celów medycznych została oddalona.

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi kilka zarzutów dotyczących:

- naruszenia przez sąd zakresu kontroli zgodności z prawem warunków ustanowionych w przepisach dotyczących zakresu ubezpieczenia przyjętych na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ponieważ kontrola, której dokonał SSP ograniczyła się do oczywistych błędów w ocenie i przekroczenia przez instytucje zakresu przysługujących im ocennych uprawnień dyskrejonalnych, podczas gdy powinna ona mieć charakter całkowity obejmując zgodność z prawem merytorycznych uregulowań aktu;